

ningsfæller til at indse, at det er rigtigt, at der Syd for Grænsen indrettes en Skoleordning svarende til den, vi har indrettet for Mindretallene her oppe, og at saa hver passer sine Sager paa hver sin Side af den Grænse, der nu er trukket. Det er de Standpunkter, vi fra vor Side forfægter. Vi vil ikke atter ind i de gamle Historier, som efter vor Mening er begyndt igen noget for tidligt. Selv om Rygterne om Oprettelse af en slesvigsk Stat er fantastiske, er det jo den gamle Rummel om et selvstændigt Slesvig om igen, alt dette, som var Danmarks Ulykke i Tiden fra 1848 til 1864, da det ulykkelige Nederlag ramte vort Land. Det vil vi med alle de Midler, der staar til vor Raadighed, søge at afværge. Vejen er den, vi er gaaet, men indtil man fra preussisk, fra tysk Side har gjort sin Pligt, har gjort det samme, som vi fra vor Side har gjort, mener vi i Socialdemokratiet, at vi Danske maa hjælpe vore Landsmænd Syd for Grænsen, saaledes at de kan udvikle deres Kultur og Sprog paa samme Maade, som vi tillader Tyskerne her oppe at udvikle deres.

Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Holger Andersen, at jeg synes, man efter det, som han nævnte er sket i Gaar, skal lade være med fra den Side at henvise til, at Kærnen i denne Bevægelse udelukkende var de tysksindede Slesvigere. Det er ikke rigtigt. Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen har Ret i, at der ikke er Tale om danske *Kredse*, men der er Tale om Mænd, som har været med i hele Flensborg-Bevægelsen, der heroppe fra har blandet sig med de andre dernede.

Endelig vil jeg spørge, om det ikke snart var paa Tide, at vi fra vor Side saa lidt paa den tyske Redaktør Becker, som ogsaa denne Gang har været Sjælen i denne Historie som Leder af „Tondernsche Zeitung“ dernede, dette mærkværdige Amfibium, som skulde være ogsaa et dansk Blad, som skulde vinde Tyskerne i Tønder for den danske Sag. Ham kender vi udmærket. Han var i sin Tid socialdemokratisk Redaktør i Düsseldorf, men rendte derfra efter at have gjort sig umulig; saa kom han ind i den flensborgske Bevægelse og skulde være toneangivende dér. Det er for mig som dansk Mand en Pestilens, at man skal taale, at den Slags Folk blander sig i den danske Sag. Det er muligt, at man har givet Bevægelsen et alt for stort Format. Efterhaanden kender man de Folk, der paa begge Sider har taget Del i den, og efterhaanden betragter man saadanne Folk som Fantaster, hvis

Optræden man naturligvis ikke skal bygge for meget paa. Men det er først og fremmest heroppe fra Flensborg-Bevægelsens egne Blades Side, at man er blevet bange for Bevægelsen og har slaaet den op til det, den er slaaet op til. Jeg er udmærket tilfreds med den Erklæring, som den højtærede Undervisningsminister har fremsat. Den er tilstrækkelig til, at vi Socialdemokrater stadig med Glæde kan omfatte Bevillingen til Støtte for dansk Sprog og Kultur.

Vilhelm Rasmussen: Jeg takker den højtærede Minister for Svaret, men maa føje min Beklagelse til Ministerens, thi det fremgaar jo med fuld Klarhed af hans Svar, at de Nedskæringer, her er Tale om, ikke kan gennemføres uden alvorligt at skade de kulturelle Virksomheder, som de vedrører. Det er jo ogsaa meget svævende, naar Ministeren siger, at han mener, at de ikke vil gøre vital Skade. Hvor er Grænsen? Jeg tror, at disse Nedskæringer paa visse Punkter vil gøre meget stor Fortræd. Jeg skal henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa Nedskæringen af Bevillingen til Lærere, der søger til Statens Lærerhøjskole. Disse Lærere vil jo i Kraft af de andre Nedskæringsplaner faa deres Løn nedsat, og samtidig faar de nu Tilskuddet forringet. Konsekvensen heraf bliver sikkert — det kan ikke være andet —, at alle disse kulturelle Opgaver vil blive forsømt paa Grund af den Finansomkostning, den højtærede Regering har skabt her i Landet. Og det beklager jeg. Jeg vil gerne spørge Ministeren, om jeg maa forstaa hans Udtalelse saaledes, at Nedskæringerne ikke skal tages alt for bogstaveligt, men at den højtærede Minister er villig til at gøre sit til, at Beløbene forhøjes, hvis det skulde vise sig, at man ikke kan gennemføre disse kulturelle Formaal med de Beløb, der her er anslaaet. Jeg mener, man kunde have sparet de forholdsviis beskedne Beløb, det her drejer sig om, paa helt andre Konti. Der er anvist Ministeriet meget betydelige Beløb paa andre Omraader, og saa kunde man have fortsat det kulturelle Arbejde ubeskaaret trods Statens finansielle Tilstand.

Holger Andersen: Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen talte om enkelte Personer, der havde staaet den Bevægelse nær, der nu er saa megen Tale om, og han vilde i den Anledning gerne se lidt nærmere paa den tysksindede Redaktør Becker, der efter det ærede Medlems Udtalelser ogsaa denne